

LBRIS

We know
books

OMUL DUMINICII

Cuvinte înlăcrimate, cuvinte de neuitare
pentru poetul
Grigore Vieru

EDITURA
PRUT

<i>Arcadie SUCEVEANU</i> VARIAȚII PE TEMA POEZIEI CU OCHI ALBAȘTRI.....	3
<i>Adrian PĂUNESCU</i> DATORIA FAȚĂ DE GRIGORE.....	5
<i>Anton LUPU-BORȘ</i> UN MARE POET, O ICOANĂ.....	9
<i>Adrian PĂUNESCU</i> RĂSPUNSURILE COLEGILOR LA ÎNTREBĂRILE DIN REVISTA FLACĂRA LUI ADRIAN PĂUNESCU (FEBRUARIE 2007) CU OCAZIA ZILEI DE NAȘTERE A POETULUI.....	11
<i>Alexe RĂU</i> GRIGORE VIERU.....	13
<i>TRAIANUS</i> NINS DE CUVINTE.....	14
<i>Gheorghe CALOTĂ</i> POETUL GRIGORE VIERU, CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI BRĂILA.....	15
<i>Constantin TĂNASE</i> GRIGORE VIERU, AGENT FSB?.....	17
<i>Grigore VIERU</i> CINE SUNT TERORIȘTII MOLDOVENILOR.....	18
<i>Simion CONSTANTIN</i> TARE CA FIERUL.....	21
<i>Dan SUMAN</i> VIERU AL INIMILOR NOASTRE.....	22
<i>Niculai DARIE</i> RAM DE VIȚĂ ROMÂNEASCĂ.....	23
<i>Grigore VIERU</i> COLIND.....	24
<i>Nicolae ROIBU</i> TREISPREZECE MINUTE DIN VIAȚA LUI GRIGORE VIERU.....	27
<i>Loreta POPA</i> GRIGORE VIERU SE ZBATE ÎNTRE VIAȚĂ ȘI MOARTE.....	30
<i>Loreta POPA, Vitalie CĂLUGĂREANU</i> UN MARE PRIETEN.....	31

„NU CREDEAM SĂ-NVĂȚ...”	80
<i>Nina JOSU</i>	
VIERU, SUFLETUL	81
<i>Mihai CABA</i>	
LUI GRIGORE VIERU	82
<i>Maria CIOBANU</i>	
UN PLÂNS ÎNDEPĂRTAT.....	83
<i>Grigore ILISEI</i>	
DIN VIA OMULUI ÎN VIA DOMNULUI.....	85
S-A STINS ÎNCĂ UN SOARE.....	87
<i>Vasile TĂRĂȚEANU</i>	
LITANIE	89
<i>Ion Longin POPESCU</i>	
„MĂ VA PLÂNGE OARE LIMBA CEA ROMÂNĂ?”	94
<i>Petre POPA</i>	
CEA MAI TRISTĂ DUMINICĂ.....	95
<i>Mircea POPESCU</i>	
JURĂMÂNT LA ÎNĂLȚAREA LUI GRIGORE VIERU	97
<i>Alexandru MOȘANU</i>	
CEL MAI MARE POET BASARABEAN.....	98
<i>Alexei MARULEA</i>	
GRIGORE VIERU, PARTE DIN TEZAUURUL NOSTRU ROMÂNESC	99
<i>Raisa SĂRBU</i>	
VENEA POETUL LA COPII	100
<i>Gheorghe ISTRATE</i>	
EMINESCU AL BASARABIEI	101
<i>Nicolae DABIJA</i>	
FRATELE LUI EMINESCU	102
<i>Viorel DINESCU</i>	
RECVIEM PENTRU FRATELE GRIGORE	104
<i>Victor CRĂCIUN</i>	
A MURI ÎN NEMOARTE	106
<i>Florin DAMIAN</i>	
SĂ ADUCEM ȚARA ACASĂ	110
<i>Mihai MORĂRAȘ</i>	
ÎN LINIȘTEA LACRIMII SĂ-L AVEM APROAPE PE GRIGORE VIERU	111
<i>Anatol CODRU</i>	
MI-I TARE DOR DE TINE, GRIGORE!	115
<i>Ion BĂLAN</i>	
S-A STINS UN LUCEAFĂR, A CĂZUT O STEA.....	116

<i>Daniel CORBU</i> GRIGORE VIERU – SIMBOL AL ROMÂNISMULUI DE DINCOLO ȘI DINCOACE DE PRUT.....	119
<i>Raisa CIOBANU</i> ÎN PRAJMA IMAGINII POETULUI	120
<i>Valeriu DULGHERU</i> FARISEISM BASARABEAN.....	121
<i>Vladimir HOTINEANU</i> RUGĂ PENTRU GRIGORE VIERU.....	123
<i>Marius IONA</i> PROFETUL	124
<i>Lucia PIETRARU</i> GRIGORE VIERU LA TORINO.....	125
<i>Mihai SĂLCUȚAN</i> POETUL NEMURIRII NOASTRE.....	127
<i>Boris VIERU</i> GRIGORE VIERU, ÎNVĂȚĂTORUL, PATRIARHUL, PROFETUL	128
<i>Victoria FONARI</i> ECOUL TĂCERII	130
<i>Vasile FLUTUREL</i> O, DOAMNE, CÂȚĂ JALE PUTEM DUCE... ..	131
GRIGORE VIERU, UN MIRACOL AL NEAMULUI	132
<i>Ion UNGUREANU</i> „NU MAI POT, NU MAI POT!”.....	134
<i>Eugen DOGA</i> TRECUT PRIN TOATE ÎNCERCĂRILE	138
<i>Lidia CODREANCA</i> POETUL S-A ASCUNS ÎN POEZIE.....	139
<i>Arcadie SUCEVEANU</i> POEZIA CU OCHI ALBAȘTRI.....	141
<i>Nicolae Dan FRUNTELATĂ</i> NE-A MURIT ȘI A NEMURIT GRIGORE VIERU	143
<i>Ionuț ȚENE</i> A CĂZUT O STEA DIN BASARABIA.....	145
<i>Mihaela MANU</i> A MURIT GRIGORE VIERU	147
O INIMĂ NOBILĂ.....	152
<i>Dumitru PĂSAT</i> MEREU CU NOI, MAESTRE	157
<i>Ioan PARFENI</i> DE VORBĂ CU MINE ÎNSUMI.....	158

<i>Margareta CEMĂRTAN-SPĂNU</i> LUCEAFĂRUL BASARABEAN ȘI AL TUTUROR ROMÂNILOR.....	159
<i>Eleonora BIZOVI</i> „C-O SĂ VINĂ SÂMBĂTA, CU RECE SUFLAREA SA”.....	161
<i>Zina GANE</i> O DURERE CARE NE VA FACE ȘI MAI TRIȘTI.....	162
<i>Ion BOGDAN</i> GRIGORE VIERU, POET AL ROMÂNIMII	163
<i>Ion HADĂRCĂ</i> CEL MAI TRAGIC POEM	165
<i>Mihai Sultana VICOL</i> LITANIE	166
<i>Theodor CODREANU</i> DUMINICA NEAGRĂ A LUI GRIGORE VIERU.....	167
<i>Gheorghe GRIGURCU</i> DESPĂRȚIRE DUREROASĂ.....	168
<i>Elena TAMAZLĂCARU</i> LA STEAUA POEZIEI.....	170
<i>Corneliu Vadim TUDOR</i> LIMBA ROMÂNĂ E ÎN DOLIU: A MURIT MARELE POET UNIONIST GRIGORE VIERU.....	172
<i>Irina CODREAN</i> PERERĂTA ȘI-A LUAT RĂMAS-BUN DE LA GRIGORE VIERU	175
<i>Oleg BODRUG</i> ACUM, POATE MAI MULT CA ORICÂND, AR TREBUI SĂ RECITIM POEZIA LUI VIERU.....	176
<i>Rodica DAMIAN</i> S-A TOPIT PENTRU NOL.....	177
A ÎNCEPUT CALEA NEMURIRII SALE.....	180
<i>Constantin TĂNASE</i> ȘI TOTUȘI, EXISTĂ!	185
<i>Alecu RENIȚĂ</i> GRIGORE VIERU: RĂDĂCINA DE FOC A BASARABIEI.....	186
<i>Anatol CIOBANU</i> UNIREA ȘI MARELE POET DISPĂRUT GRIGORE VIERU	189
<i>Răzvan THEODORESCU</i> UN POET INCONFUNDABIL	192
<i>Loreta POPA</i> NEMURITOR.....	193
<i>Gheorghe ZAMFIR</i> ERA UN OM AL CRUCII.....	194

<i>Dorin CHIRTOACĂ</i> SUNTEM OSTAȘII LUI.....	223
<i>Gheorghe BUDEANU</i> FARISEII.....	224
<i>Ion DON</i> NOI SUNTEM ROMÂNI.....	226
<i>Cristina ARHILIUC</i> GRIGORE VIERU, ÎNGERUL COPILĂRIEI MELE	227
<i>Maria TIMUC</i> CÂND S-A NĂSCUT EMINESCU, A MURIT VIERU	228
<i>Doina DABIJA</i> LUMINĂ TRISTĂ.....	229
<i>Liviu ZANFIRISA</i> POD DE FLORI.....	230
<i>Adrian PĂUNESCU</i> LA MORMÂNTUL LUI VIERU.....	231
<i>Spiridon VANGHELI</i> SCRISOARE CĂTRE GRIGORE VIERU	235
<i>Eugen SIMION</i> GRIGORE VIERU, UN POET DÂRZ, UN POET TARE	237
<i>Ion UNGUREANU</i> NE-AM VĂZUT SUFLETUL	239
O EDIȚIE SPECIALĂ A <i>JURNALULUI NAȚIONAL</i> CONSACRATĂ LUI GRIGORE VIERU	241
„RESURSA LUI FUNDAMENTALĂ ERA OMENIA...” (Daniela Șontică în dialog cu Adrian Păunescu).....	242
<i>Mihai CIMPOI</i> FIINȚĂ ÎNTRU POEZIE	250
<i>Eugen SIMION</i> MESIANIC	251
<i>Nicolae ROIBU</i> TAINA CARE NE APĂRĂ	254
<i>Spiridon VANGHELI</i> OASTEĂ LUI GRIGORE VIERU	256
<i>Vasile NANEĂ</i> MAI VIU CA ORICÂND	257
<i>Florin CĂRLAN</i> MAI SINGURI, MAI SĂRACI.....	258
<i>Anatol RĂZMERIȚĂ</i> AMINTIRI DESPRE BĂDIȚA GRIGORE VIERU	259

.....	305
<i>Titus ȘTIRBU</i> VISUL CEL MARE AL POETULUI	310
<i>Maria HÂNCU</i> GRIGORE VIERU – PĂRINTELE NOSTRU.....	311
<i>Nicolae BĂCIUȚ</i> FIINȚA POETULUI.....	312
<i>Ion CAȚAVEICĂ</i> LA O PARTE!	313
<i>Maria TUDOR</i> CÂNTEC PENTRU POETUL NEMURIRII.....	315
<i>Ion HADĂRCĂ</i> AXUL POSTUMITĂȚII TESTAMENTARE SAU DEMERS PENTRU UN MARE PREMIU CĂTRE OPERA UNUI MARE POET	319
<i>Florin I. BOJOR</i> DE ZIUA LIMBII ROMÂNE SĂ NE ADUCEM AMINTE DE POETUL LIMBII.....	325
<i>Alexandru ZUB</i> UN OSTAȘ AL CAUZEI NAȚIONALE: GRIGORE VIERU.....	326
<i>Gheorghe DUCA</i> NIMENI NU DOREȘTE SĂ VORBEASCĂ DESPRE GRIGORE VIERU LA TIMPUL TRECUT	331
<i>Adrian PĂUNESCU</i> ÎMPREUNĂ CU GRIGORE	334
<i>Ion UNGUREANU</i> SCRISOARE CĂTRE GRIGORE VIERU	337
<i>Tudor CICU</i> „VEȘTEȘTE-L, MAMĂ, PE DUMNEZEU CĂ AM MURIT!”.....	339
<i>Mircea SNEGUR</i> CU DRAG, DESPRE GRIGORE VIERU.....	341
<i>Ion ANTON</i> DE-UN AN SUNTEM ORFANI.....	342
<i>Acad. Răzvan THEODORESCU</i> DACĂ GRIGORE TRĂIA.....	344
<i>Nicolae DIMA</i> SCRISOARE DESCHISĂ DOAMNEI RAISA VIERU	345
<i>Emil CONSTANTINESCU</i> UN TRIBUN CARE A COBORĂT ÎN STRADĂ.....	347
<i>Mircea CHELARU</i> ARHANGHELUL LIMBII ROMÂNE	348

<i>Nicolae DABUJA</i> DUMNEZEU L-A SĂRUTAT PE FRUNTE.....	353
<i>Victor CRĂCIUN</i> CEA MAI LIMPEDE CONȘTIINȚĂ A BASARABIEI	356
<i>Mihai GHIMPU</i> O POEZIE GENIAL DE SIMPLĂ	359
<i>Emil BOC</i> UN MARE TALENT ȘI O CONȘTIINȚĂ ÎNALTĂ	360
<i>Petru SOLTAN</i> UN SFÂNT AL NEAMULUI ROMÂNESC.....	361
<i>Olița BOJESCU</i> NETRECĂTOAREA LECȚIE A LUI GRIGORE VIERU	362
<i>Ion ANDREIȚĂ</i> CU GRIGORE VIERU, LA PARIS	364
<i>Iulius POPA</i> DORNIC DE O REVEDERE, ÎL VOI CĂUTA MEREU	371
<i>Mircea Radu IACOBAN</i> PERIPEȚII	373
<i>Claudia PARTOLE</i> PE GRIGORE VIERU AR PUTEA SĂ SE SUPERE MULTĂ LUME.....	374
<i>Lucia Olaru NENATI</i> RECVIEM PENTRU GRIGORE VIERU	376
<i>Constantin ADAM</i> „ȘTIU, CÂNDVA LA MIEZ DE NOAPTE, / ORI LA RĂSĂRIT DE SOARE...”	378
<i>George VULTURESCU</i> O MÂNĂ FIRAVĂ PE ALFABETUL LATIN	381
<i>Ion ABABII</i> BUNĂTATEA SA AJUNGEA PENTRU FIECARE.....	384
<i>Gheorghe URSCHI</i> OAMENI MARI, CUNOSCUȚI DE GHEORGHE URSCHI	387
<i>Iurie RENIȚĂ</i> GRIGORE VIERU ERA ALTFEL.....	391
<i>Mircea Radu IACOBAN</i> GRIGORE VIERU.....	393
<i>George ZARAFU</i> DOUĂ MOMENTE MEMORABILE CU „LUCEAFĂRUL” POEZIEI BASARABENE, POETUL GRIGORE VIERU.....	396
<i>Titus ȘTIRBU</i> HAI CU MINE LA O ÎNTÂLNIRE CU CITITORII	398
<i>Nicolae TURTUREANU</i> PICĂTURA ROMÂNEASCĂ.....	399

Cornel Ștefan BARDAN

UN MARE POET, O MARE CONȘTIINȚĂ ROMÂNEASCĂ..... 402

Eugen DOGA

GRIGORE VIERU..... 403

Andrei PĂUNESCU

CEL MAI FIRAV ȘI CEL MAI PUTERNIC DINTRE ROMÂNI..... 409

Oana ȚUȚĂ-POPESCU

ERA DE DEMULT..... 414

Ion BRAD

RĂSPUNS LA O DEDICAȚIE 416

Vasile TĂRĂȚEANU

CUM L-AM FĂCUT „OSTATIC” PE BĂDIȚA GRIGORE..... 421

Cristiana CRĂCIUN

O MOARTE CARE NU A FOST ÎN ZADAR 423

Adrian PĂUNESCU

PESTE VIAȚĂ ȘI MOARTE, OPERA 425

Daniel CORBU

GRIGORE VIERU ȘI MITUL SĂU PLUTITOR 428

Ștefan ANDREI

A ȚINUT APRINSĂ CANDELA UNITĂȚII NAȚIONALE..... 433

Spiridon VANGHELI

„BADE GRIGORE, MAȘINA AȘTEAPTĂ AFARĂ...” 435

Ion IACHIM

BOTEZAȚI CU „NUMELE TĂU” 438

Aurel RĂU

NE-DESPĂRȚIRE DE GRIGORE VIERU 440

Nichita DANILOV

CÂTEVA GÂNDURI DESPRE GRIGORE VIERU..... 444

Marian ENACHE

UN SEMĂNĂTOR DE PACE, BUCURIE ȘI SPERANȚĂ..... 449

Nicolae BUSUIOC

CU POETUL LA NEMȚIȘOR 453

Parascovia MELNIC

O AMINTIRE CU GRIGORE VIERU..... 454

Lilia GRĂDINARU

O ZI BINECUVÂNTATĂ DE DUMNEZEU..... 456

Dinu SĂRARU

PATRU INSTANTANEE CU GRIGORE..... 458

Claudia BALABAN

DOR DE EL NE VA FI MEREU 461

<i>Ioan BĂSCĂ</i>	
GRIGORE VIERU, ÎN MEMORIAM: PRIMA ȘI... ULTIMA ÎNTÂLNIRE	464
<i>Constantin MARAFET</i>	
DUPĂ DOUĂZECI DE ANI.....	466
GRIGORE VIERU, PATRIOT ROMÂN PREZENT LA RÂMNIC	467
<i>Dumitru VACARIU</i>	
NASC ȘI LA MOLDOVA OAMENI	468
<i>Cristiana CRĂCIUN</i>	
MI-E DOR DE GRIGORE	469
<i>Dan MĂNUCĂ</i>	
POETUL, CA ȘI SOLDATUL.....	472
<i>Adrian PĂUNESCU</i>	
MARELE SPION ROMÂN ÎN SPAȚIUL ROMÂNESC	474
<i>Mircea SNEGUR</i>	
S-A SACRIFICAT PENTRU VERTICALITATE.....	476
<i>Petru LUCINSCHI</i>	
GRIGORE VIERU ESTE DE NEÎNLOCUIT.....	478
VA FI INSTITUIT PREMIUL NOMINAL ANUAL „GRIGORE VIERU”	483
<i>Viorel DODAN</i>	
MEMORIA UNUI SIMBOL	485
<i>Mircea HAVA</i>	
ÎN SLUJBA SOLIDARITĂȚII, A UNITĂȚII DE NEAM ȘI ȚARĂ	487
<i>Gina POENARU</i>	
O LEGENDĂ A NEAMULUI ROMÂNESC, GRIGORE VIERU	488
<i>Răzvan THEODORESCU</i>	
CINSTIREA LUI GRIGORE ÎN ORAȘUL PE CARE L-A IUBIT	489
<i>Ion CONSTANTIN</i>	
DESCHIDEREA CENTRULUI CULTURAL „GRIGORE VIERU” LA BIBLIOTECA METROPOLITANĂ BUCUREȘTI.....	491
<i>Raisa VIERU</i>	
ÎN MEMORIA POETULUI GRIGORE VIERU.....	493
<i>Vitalie PASTUH-CUBOLTEANU</i>	
IUBIREA DE PATRIE PE TIMP DE PACE.....	494
<i>Elena VULPE</i>	
CENACLUL „GRIGORE VIERU” LA BIBLIOTECA „ONISIFOR GHIBU”	496
<i>Iuliana GORE-COSTIN</i>	
LUMINĂ DIN LUMINĂ. ÎN MEMORIAM GRIGORE VIERU	499
<i>Darie DUCAN</i>	
CURAJ GAZETĂRESC ȘI FRUMUSEȚE.....	500

VARIAȚII PE TEMA POEZIEI CU OCHI ALBAȘTRI

*Lui Grigore Vieru,
in memoriam*

Poezia i-a mâncat lacrima și i-a băut ochii
 Și a fost zi, și a fost seară
 și la o margine a literaturii române
 s-a născut Poemul cu ochi albaștri
 Și a crescut și s-a înmulțit
 și de sub frunzele lui înrourate
 și-a luat ușor zborul rândunica
 graiului de-acasă
 silabele aveau botul umed
 al iezilor lui Creangă
 și pentru întâia oară un soare mare,
 cald, autohton
 răsărea
 din ochii mamei

A surâs și s-a bucurat ca de-o minune
 Poemul cu ochi albaștri
 și pentru suflete mari a cusut cămăși de copil
 a aprins bradul de Crăciun în școli
 și orfeline
 a însămânțat cu greieri, cu poz(n)e și rugăciuni
 cărțile de citire, abecedarul

Dar Poemul cu ochi albaștri a mai fost și soldat
 a avut armă, bocanci și gamelă
 Aflat sub ordine, nu a avut viață personală,
 dar a aprins stele sudice și crini latini
 în grădina imperiului
 a strecurat subversive ouă de privighetoare
 în cuibul de minotaur
 și a împărțit, ca pe niște iconițe,
 pâinițele ecumenice
 ale Limbii române

În zilele de glorie a lui Pilat din Pont
s-a semețit să absoarbă în lacrima sa
apa Prutului
a încercat să îndrepte
șira spinării, însecerată,
a Basarabiei

S-au alarmat oficialii și procuratorii:
– A cui este vocea ce se aude mereu
murmurând în arene parabola ierbii răzvrătite
sub coasă?

Și și-au asmuțat câinii
asupra Poemului cu ochi albaștri
i-au smuls din piept inima
și în golul rămas au lăsat să crească
o trâmbiță neagră

Iar într-o noapte, când Dumnezeu
uitase pe șosele ceața cea deasă
și moartea se juca dinadins cu brelocul
de beton de la ceasul de buzunar
Poemul cu ochi albaștri
și-a tras pe corp umbra
zeului ce l-a născut
și s-a retras în propriul strigăt
geamăn cu țipătul de rândunică
al adâncului

Aleluia!

2009

DATORIA FAȚĂ DE GRIGORE

Grigore, vai, absența ta m-apasă,
Se face frig și mi se face rău,
Aștept să-mi intri îngerește-n casă,
Să-mi spui ce faci și ce-i la Chișinău.

Mă-nvăluie tristețile majore,
E sărăcie, ca la voi, la noi,
Cred c-am să merg la Chișinău, Grigore,
Să duc speranța, totuși, înapoi.

Tu știi ce greu mi-a fost și-mi este mie
Prutu-n formă de hotar să plâng,
Dar n-am ce face, am o datorie,
Prin focul de sub umărul meu stâng.

Tu ai uitat, de noi, pe-acolo, frate,
Că sunt prieteni mulți și în pământ,
Dar după ce le pui la rând pe toate,
Să știi că te-așteptăm cu crezământ.

Tot mai străină este țara-n țară,
Pământurile ei abia mai pot,
Au început mormintele să moară,
Într-un istoric, imoral complot.

Sunt semne-n Basarabia, de bine,
Dar o pândesc capcane dușmănești,
Dezastrele tot vin fără rușine
Și o tot țin imperiile-n clești.

Prin lacrimi, Putna sună și răsună
Și Căpriană îi răspunde-n vis,
Te-am deranjat, Grigore, noapte bună,
Căci drumul dintre noi e interzis.

Și eu visez la clipa luminoasă
Când te vei ridica, ca renăscut
Cu două flori în mâini să pleci acasă,
Și dincolo, și dincoace de Prut.

Că peste Prut alerg și eu spre tine,
Să te salvez din ultimul prăpăd,
Dar nu mă pot opri și nu mi-e bine,
Și te-ai făcut pământ și nu te văd.

Octombrie 2009

UN MARE POET, O ICOANĂ

Acum un pătrar de veac mă aflu în ograda muzeului de la Dolna. Era o zi însorită și liniștită de toamnă, o zi a amatorilor de poezie. Oameni de toate vârstele, mai ales elevi, veniră de pretutindeni, poate și din satul de baștină al Poetului.

Veranda spațioasă a Casei-muzeu găzduise și oaspeți din fostele republici unionale: kalmîkul David Kugultinov, rusul Valentin Kataev, armeanul Ghevorg Emin, cel care atunci, în condiții de regim comunist totalitar, avu curajul să spună precum că știe doar trei nume mari: Petru cel Mare, Lenin cel Mare și Ștefan cel Mare. (Ceva mai târziu, se răspândise vestea că, la auzul numelui marelui voievod moldovean, secretarul CC, om de statură napoleonică, odiosul I.I. Bodiul, își pierduse literalmente darul vorbirii.)

În acea zi memorabilă consacrată poeziei erau prezenți și câțiva scriitori din România, printre care și autorul *Necuvintelor*, Nichita Stănescu, cel care, îngenuchind în fața gării din Chișinău, a rostit celebrele cuvinte devenite proverbiale: „Am venit de-acasă acasă!”.

...Au fost recitate versuri. Apoi, într-o învălmășeală de neînchipuit la tarabele cu cărți, poeții au dăruit autografe. Cu apropierea prânzului suita de scriitori a plecat, în corpore, spre pădure. Nichita Stănescu era pururea însoțit de Liviu Damian. Grigore Vieru însă, fu prins în „capcana” copiilor. Neosteniți în așteptarea autografului râvnit, aceștia își îngroșau neconținut rândurile. Soarele scăpăta, cerul devenea tot mai trandafiriu, iar Poetul, stând deja câteva ore în picioare, scria și scria.

Însoțeam un grup de elevi de la Școala nr. 1 din Chișinău. Curiozitatea mea, fiind inadmisibil mult prea mare, am cerut cartea de la o fetiță (îi zicea Silvia Luca) să văd ce a scris Poetul. Îmi amintesc și astăzi acea dulce dedicație:

*Silvia,
Câte-n ramuri nuci și prune
Tot atâtea note bune!*

Grigore Vieru

Mult mai târziu, în 1995, când Grigore Vieru împlinea vârsta de 60 de ani, am avut o întâlnire cu un grup de studenți de la Facultatea de Pedagogie și Psihologie a Universității de Stat „Ion Creangă” (aici țineam pe atunci un curs de lexicologie și lexicografie).

La 14 februarie, intrând în sala de studii, ne-am salutat, apoi i-am întrebat dacă sunt la curent că astăzi e ziua de naștere a poetului Grigore Vieru. A răsunat o explozie de exclamații, un entuziasm general. Mi-am dat seama că studenții

Știam prea bine că e ziua Poetului. Pentru încurajare, i-am rugat să-mi dea voie să recit o poezie – *În limba ta*. Și deodată, aud un glas puțin timid (venit tocmai din fundul sălii), anunțând că grupa ar dori să intoneze acest tulburător poem. În fața auditoriului ieși o studentă firavă, pe nume Liuba Nebunelu, care, luând poza unui dirijor, cu o dexteritate neobișnuit de elegantă, a pus în mișcare cele 30 de voci. Mărturisesc: eu, om în etate, am rămas adânc impresionat. Nu știam cum să-mi ascund ochii umeziți de emoție. Eram nespus de bucuros și de mândru pentru aceste admirabile tinere talente aflate sub imperiul sentimentului național...

...Grigore Vieru, această așchie scânteietoare, desprinsă din trupul lui Mihai Eminescu, o scânteie viguroasă care apără valorile neamului românesc, zidește cu neodihnă casa ființei noastre.

Multă sănătate și condei tot atât de harnic, domnule Grigore Vieru!

Pentru mine și familia mea – Nina, Aurelia, Tincuța, Larisa, Ionel, Tudor, Pavel – de când V-am cunoscut, sunteți un Om, un mare Poet, o Icoană!

Numai împreună vom trăi și vom munci proslăvind în veci acest pământ.

„Literatura și arta”, 17 februarie 2000

**RĂSPUNSURILE COLEGIILOR LA ÎNTREBĂRILE
DIN REVISTA *FLACĂRA LUI ADRIAN PĂUNESCU*
(FEBRUARIE 2007)
CU OCAZIA ZILEI DE NAȘTERE A POETULUI**

– Ce știți despre Grigore Vieru?

Acad. Augustin BUZURA:

– Este un poet important, un poet militant, un poet care a făcut mult pentru înțelegerea României și a Basarabiei. Este omul din luptele pentru cunoașterea exactă a valorilor și a istoriei noastre.

– Credeți că am făcut destul pentru Grigore Vieru?

– Da, cred că s-a făcut destul. El este o valoare, iar valorile, din păcate, nu sunt suficient respectate.

Acad. Mircea MICU:

– Grigore Vieru este unul dintre poeții de profundă originalitate, un sentimental incurabil ca și mine, unul dintre cei care au făcut din numele **mamă** o adevărată icoană, la care să se închine toți copiii plecați în cele patru zări ale lumii. Este sensibil ca un melc, dar poate fi dezlănțuit ca un leopard atunci când e vorba de Moldova lui iubită și de România, în general. Vieru nu este numai un poet de profundă afectivitate, ci și un om de o calitate superioară, un adevărat patriot – cuvânt care i-a supărat pe mulți care astăzi au uitat vibrațiile profunde ale acestor silabe. Este un patriot, cum ziceam, și numai dragostea lui profundă față de țara întregită, pe care o iubește nespus, îl ține în viață. Grigore Vieru, scump poet în amintirea acelei dimineți de toamnă în care am căutat amândoi pierduți în via din satul său, strugurele copilăriei. Îți doresc să fii la fel de poet, cum ai fost întotdeauna, spre neliniștirea celor lipsiți de talent, care te pândesc cu o invidie aproape neomenească. La mulți ani, Grigore!

– Credeți că s-a făcut suficient pentru Grigore Vieru?

– În general, eu zic că s-a făcut mult pentru Grigore Vieru. Poate mai semnificativ aici, la noi în România, decât la Chișinău; nu cunosc exact care este statutul lui. Știu că aici, în România, și Adrian Păunescu, care este un prieten autentic al lui Grigore Vieru, a făcut tot ce a putut și în ceea ce privește bunăstarea și liniștea lui materială, și sănătatea. Dincolo nu știu exact ce s-a făcut. Probabil că niciodată,

pentru un poet de talia și de înălțimea talentului său, nu s-a făcut tot ceea ce merita să se facă.

Fragilitatea care învinge

Nu fără justificare l-au urât ocupanții Basarabiei pe Grigore Vieru, în care ei simțeau că se concentrează însăși tragedia Basarabiei furate și crucificate. Sigur, un poet nu-i mult, în raport cu Armata a 14-a, dar ca și Papa, poetul mișcă oamenii către adevăr.

Ca *Doina* lui Eminescu, Vieru, Dabija, Lari sunt prefigurarea – atât cât s-a putut, în condițiile istorice date ale întoarcerii Basarabiei acasă. Vieru este marele poet al acestei dureri, el demonstrează paradoxal că fragilitatea poate fi mai rezistentă decât piatra.

BOLNAV

Ce iarnă de sfârșit se lasă,
Copacilor le este rău,
Stă fiecare-n locul său,
Sub cnut de sevă friguroasă.
 Nici mugurilor nu le pasă,
 Trec miei ca lumânări de său,
 În București, la Chișinău,
 Grigore nu mai e acasă.
Și sună telefonul, sună,
La el în casă, a pustiu,
Dabija și Cimpoi nu știu
De când fuseseră-mpreună.
 Raisa, fie-ți ziua bună,
 Grigore e-n spital. Și-i viu.

Februarie 2007

Poetu-n țara sa nu-i lăudat
Pământul ne-mpăcat este cu Cerul
Acum când tu de sus ești criticat
Cum te mai simți, ce faci tu, Grig Vieru?

Ziceai că-i tare frig la tine-n sat
Acum s-a-ntins pe toată țara gerul
Poetu-n țara sa nu-i lăudat
Pământul ne-mpăcat este cu Cerul

Tu ești icoana unui neam curat
Ce n-a ținut nicicând în mâini hangerul
Tu ești copilul răscutremurat
De rămăturile ce lasă jderul

De-aceea-n țară nu ești lăudat

Chișinău, 1994